

Sadržaj

Sadržaj

Razmišljanje 2

Božje je ime Milosrđe

Na cilju 3

Doživljam da je Duh Sveti prisutan u mom životu

Duhovnost 4

Božji plan za čovečanstvo

Dijalog 6

Lectio Magistralis

Sport 9

Sport kao druženje
Nekoliko misli o sportu...
Trenner za život i fudbal

Ekonomija zajedništva 13

Četvrt veka
Ekonomije zajedništva

Ekologija 16

EcoOne 2016
Kultura i ekologija:
zajednički projekat

Kamen 20

Novi svet

Revija Pokreta fokolara

Godina 2016, Br. 7/8 - Jul/Avgust

Izdavač: Pokret fokolara - Marijino delo, Ičkova 14, 11000 Beograd
novisvet@kc.org.rs

Uredničko veće: Martina Starbek, Joakim Striber,

Grafički urednik: Krištof Mauha

Lektor: Maksim Santini

Štampa: CARITAS, Valjevo

Na naslovnici: © Depositphotos.com/ Goran Bogicevic

Smrt Ivana Iljiča

Ivan Iljič je junak iz Tolstojeve pripovetke s gore pomenutim naslovom. Kao državni slizbenik bio je uspešan pravnik, cenjen, dobrostojeći i sve je kod njega ličilo na lep i ugodan život. Ipak, zadesila ga je bolest koja je iz dana u dana sve više uzimala maha. Ivan Iljič se suočavao sa smrću i pitanjem smisla života. Nada u život i beznade smrti pratili su ga svakog dana. Umro je upravo tako što se od ovoga sveta i ljudi u koje je polagao toliko nade i ljubavi, rastao sa sumnjom da je sve to bila samo privlačna obmana koja se naprosto raspršila...

I mi, svako od nas, suočeni smo s istim izazovom. Život nas privlači, ma koliko bio težak, ali na kraju svi mi, pa i naši najbliži, stignemo na kraj svog puta. Ne kad mi to odredimo, nego kad dođe vreme. *Svi idemo od jedne obale do druge, po tankom konopu svoje životne staze, i svakome se zna kraj, razlike nema* (Meša Selimović, **Derviš i**

Razmišljanje

Razmišljanje

smrt). Često dolazi pitanje: Zašto ova drama smrti, ili, kako neki drugi kažu, komedija?

Ali u Božjim očima šta je lepše – ono dete koje te gleda nevinim

očima, nalik čistoj prirodi i tako živahno, ili devojka koja blista kao rascvetali cvet, ili sasušeni, sedi starac, sav već pognut, u svemu nemoćan, koji očekuje samo smrt? ...Različite su lepote. Pa ipak, jedna lepša od druge. Kako ih Bog vidi?

One bore koje se vide na licu starice, onaj hod pognut i nesiguran, te kratke rečenice, bogate iskustvom i mudrošću, onaj slatki pogled deteta i žene istovremeno, lepota je koju mi ne poznajemo.

To je zrno koje se, gaseći se, sprema za jedan novi život, drugačiji, u nebeskim nasadima. (Kjara Lubik)

Eto, dakle, život je prolazan, ali u pravom smislu te reči: prolazan, nije slepa ulica. To je selidba. Selidba nikad nije lepa, osim kada čovek želi da stari i trošni dom promeni za lepši. Treba imati nadu da nas čekaju Nebeski nasadi... ■

Joakim Striber

7-8/2016